

ที่เมือง ๑๑/๑๒/๒๐

เรื่อง การคำนวณทุนทรัพย์ในประเภทการที่ให้ถือราคาซื้อขาย หรือจำนองครั้งหลังที่สุดเป็นทุนทรัพย์ เพื่อศึกษารวมเนียม

โดยที่ปรากฏว่า การคำนวณทุนทรัพย์ในประเภทการที่ให้ถือราคาซื้อขาย หรือจำนองครั้งหลังที่สุดเป็นทุนทรัพย์เพื่อศึกษารวมเนียม ในเรื่องที่ดินซึ่งทำ สัตถาซื้อขายหรือจำนองรวมไว้หลายโฉนด แล้วแยกทำเป็นรายโฉนดในภายหลัง หรือซึ่งทำสัตถาขายหรือจำนองไว้แล้วมีการแบ่งแยกในภายหลัง นั้น มีวิธีคำนวณ กันเป็นหลายอย่าง เพื่อให้หອທະເປັນທີ່คືນທຸກຈື່ງຫວັກປຸກປັດໃນເຣື່ອງເຊນນີ້ເປນ ອຍາງເຄື່ອງກັນ ກຸຣມທີ່ຄືນຈື່ງມີຄ່າສັ່ງໄວ້ກັ່ງຕອໄປນີ້

๑. ในเรื่องที่ดินซึ่งทำสัตถาขายหรือจำนองรวมโฉนดไว้หลายโฉนด แล้ว แยกทำเป็นรายโฉนดในภายหลัง การคำนวณทุนทรัพย์ให้เอาจำนวนโฉนดหารราคา ซื้อขายหรือจำนองรวมโฉนด เป็นทุนทรัพย์เพื่อศึกษารวมเนียมรายโฉนด

๒. ในเรื่องที่ดินซึ่งทำสัตถาขายหรือจำนองไว้แล้วมีการแบ่งแยกในภายหลัง และมีการจดทะเบียนเป็นรายแปลง การคำนวณทุนทรัพย์ให้เฉลี่ยราคาซื้อ ขายหรือจำนองตามจำนวนเนื้อที่ (เศษของเนื้อที่ไม่ถึงครึ่งตารางวาปัดทิ้ง ตั้ง แตะครึ่งตารางวาขึ้นไปนับเป็นวา) เป็นทุนทรัพย์เพื่อศึกษารวมเนียมรายแปลง ทั้งนี้ ให้ปฏิบัติตั้งแต่วันที่ไ้กรับคำสั่งนี้เป็นคนไป.

กรมที่ดิน

สั่ง ณ วันที่ 20 มีนาคม 2490

(ลงชื่อ) พระยาคงทะเปียนกิจ

อธิบดีกรมที่ดิน

สำเนาถูกต้อง

ศรีสวัสดิ์

ที่ ๒๐๗๔

ส่ง เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด ทุกจังหวัด

เพื่อทราบและถือเป็นระเบียบปฏิบัติ.

A. Anon
(นายเสริม ศาลิต์คุปต์)

๒๕ มีนาคม ๒๔๙๐

เลขานุการกรมที่ดิน